

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-53/2014-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, Marije Cvitković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja D. M. iz Z., protiv rješenja tuženice Povjerenice za informiranje, Zagreb, klasa: UP/II-008-07/14-01/26, urbroj: 401-01/04-14-04 od 3. travnja 2014., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenice za informiranje, klasa: UP/II-008-07/14-01/26, urbroj: 401-01/04-14-04 od 3. travnja 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenice za informiranje odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva obrane Republike Hrvatske, klasa: UP/I-032-07/14-01/1, urbroj: 512-1101-14-1 od 15. siječnja 2014. godine kao neosnovana.

Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbačen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama, od 14. siječnja 2014. godine temeljem članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) jer tijelo javne vlasti ne posjeduje zatraženu informaciju.

Tužitelj u tužbi navodi da je žalba odbijena uz obrazloženje da tijelo javne vlasti ne posjeduje zatraženu informaciju odnosno da ista ne postoji, jer dosje pod imenom tužitelja „D. M.“ ne postoji, a također se navodi da nije nikada bio djelatnik Ministarstva obrane Republike Hrvatske, a niti pripadnik Oružanih snaga Republike Hrvatske, za što tužitelj tvrdi da je apsolutna neistina koju dokazuje mobilizacijskim pozivom u jedinicu T-5344/10 ZV s danom 31. listopada 1991. godine, potvrdom od 4. studenog 1991. godine i iskaznicom TO GZGB broj 1040 (potpisnici C. i F.). Tužitelj se poziva na odredbu članka 73. stavak 3. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) te izričito zahtijeva, obzirom na složenost sigurnosne osobne problematike, raspravu. Tužitelj navodi podatke o prometnoj nesreći 10. siječnja 2002. godine te rušenje „četiri APP vrijednosti 300 m² x 1.500 € što iznosi 0,5.milijuna €, uz troškove rušenja i rušenje V. N. G. bazne stanice, radi čega smatra da Sud mora obavezno sazvati raspravu radi utvrđenja ishodišta i razloga progona i prijetnji smrću, pljačke imovine i svekolikog uništenja

obitelji te predlaže saslušanje više od 20 imenom i prezimenom navedenih svjedoka. U obrazloženju tužitelj dalje navodi da dostavlja prijavu pljačke od 10. travnja 2014. godine predanu UVNS RH. Posebno bitnim navodi da su suci Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod nalogom SIS-a, MORH-a, te je zatražio izuzeće svih sudaca uključivo predsjednika suda A. G., a koji suci su sudili u predmetima Us-13123/11, Uss-39/13 i Usž-252/13 i Usž-384/13, jer štete proračunu iz kojeg primaju plaću nepoštenim suđenjem, kao i suci OGS Z. i Županijskog suda u Z., i sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji po nalogu hitno preko reda rješavaju Rev-2155/13 od 1. kolovoza 2013. godine presudom od 2. travnja 2014. godine na isti dan kada je donesena i presuda Gž-6302/12 od 2. travnja 2013., gdje suci ne vide prekluziju i razne lažne punomoći, dokaz-nalaz sudskog vještaka, ali presuđuju pod nalogom na dan kada je predao podnesak u kojem tvrdi da se radi o nepoštenom suđenju po nalogu tajnih službi. Tužitelj navodi i daljnje radnje za koje smatra da su učinjene njemu na štetu, a radi kojih smatra da sud obavezno mora sazvati raspravu. Nadalje navodi predaju kaznene prijave te traži tužbom poništenje osporenog rješenja.

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da tužbeni navodi nisu osnovani. Kako bi se izbjeglo ponavljanje razloga danih u obrazloženju pobijanog rješenja neće se ponavljati u odgovoru na tužbu, već u potpunosti ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju, pa predlaže dokaze iz spisa predmeta. Dodatno napominje da se informacijom u smislu odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama smatra svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosijea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis). Pristup informaciji pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji i ne predstavlja dužnost tijela javne vlasti da ulaže dodatan trud, povezivanje, tumačenje, odnosno stvaranje informacije. Tužitelj u tužbi traži postupanje tijela javne vlasti, a ne informaciju u smislu odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, pa predlaže Sudu da tužbu odbije i potvrdi rješenje tuženice.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o u pravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odgovor na tužbu tuženice dostavljen je tužitelju.

Tužba je dostavljena i Ministarstvu obrane Republike Hrvatske na očitovanje, a dopisom od 27. lipnja 2014. godine je odgovoreno da se dostavlja cjelokupan spis radi rješavanja sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao raspravu dana 15. listopada 2014. godine kojoj je prisustvovala punomoćnica tuženice, a tužitelj nije pristupio raspravi iako mu je poziv i zapisnik s ročišta od 1. listopada 2014. godine uredno dostavljen, a svoj nedolazak nije ispričao.

Spor je raspravljen nakon što je predsjednik Visokog upravnog suda Republike Hrvatske rješenjem, broj: 29 Su-466/2014-5 od 1. listopada 2014. godine odlučio o zahtjevu tužitelja za izuzeće sutkinje L. V., L. K.-Đ. i M. Č., tako da je odbio zahtjev za izuzeće od odlučivanja u ovom predmetu.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovog upravnog spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je prethodio upravnom sporu.

Sud je odlučio da daljnje provođenje dokaza saslušanjem svjedoka nije potrebno radi utvrđivanja odlučnih činjenica.

Temeljem razmatranja svih činjenica i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) informacija je svaki podatak koje posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosijea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Odredbom članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev, ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi. Proizlazi da je posjedovanje informacije pretpostavka za udovoljenje traženom zahtjevu za pravo na pristup informacijama.

Tužitelj je pokrenuo ovaj postupak podneskom od 11. siječnja 2014. godine zahtjevom kojim je zatražio uvid u spis, file/dosje „D. M.“, te naveo iz kojih razloga želi izvršiti uvid u taj spis.

Zahtjev je naslovljen na Ministarstvo obrane Republike Hrvatske – VSOA (SIS/SOA).

Rješenjem od 15. siječnja 2014. godine odbačen je zahtjev tužitelja iz razloga jer traženi dokument ne postoji, jer tužitelj prema evidenciji tijela nikada nije bio djelatnik Ministarstva obrane, niti pripadnik Oružanih snaga Republike Hrvatske, VSOA, pa nema pravne nadležnosti da o tužitelju vodi ikakve evidencije, sukladno propisima iz djelokruga rada.

Imajući u vidu navedene odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama i vrstu informacije koju je tužitelj tražio Sud nalazi da je bilo osnove za donošenje osporenog rješenja kojim je odbijena žalba jer Ministarstvo obrane Republike Hrvatske ne posjeduje traženu informaciju.

Tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja.

Temeljem članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odlučeno je kao u točki 1. izreke ove presude i odbijen tužbeni zahtjev.

U Zagrebu 15. listopada 2014.

Zapisničarka
Marija Cvitković, v.r.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.